

2018 0407 S ah W Vianen – Culemborg

De trein naar Utrecht zit stampvol. Tijd om rustig de dag te beginnen....die is er niet. Er wordt volop gekletst om mij heen in de coupe. Ik vlieg van bruiloft perikelen, begrafenissen die nog moeten komen, en o jee, als de personen maar niet uitstappen op of kort voor de bruiloft, naar een onwillige partner die niet naar een aankomend arts wil luisteren, en nu dus een fikse ziekenhuis rekening armer is om daar hetzelfde te horen dan wat zijn partner ook al heeft gezegd. Partner bleef heel relaxed en had zoiets van....ach ja....wie niet horen wil, moet maar voelen. Ga een half uurtje in de trein zitten en je hebt voer voor een heel seizoen Goeie tijden, slechte tijden.

De treinreis vloog voorbij en voor ik het wist was ik in Utrecht. Daar begon mijn camino al meteen. Ik loop vrolijk achter de stroom aan om dan te concluderen dat de hele meute naar de Jaarbeurs gaat. Ja oeps....daar hoeft ik niet heen. Maar waar staan dan toch die bussen? Wat een bouwellende hier. De firma ik-speel-graag-met-zand-en-hekken is druk bezig om van het Jaarbeursplein.....uh.....ik weet nog niet wat te maken. De hoeveelheid hekken en rotzooi is indrukwekkend, maar niet erg overzichtelijk. Grote bergen ontnemen me elk zicht in de verte. Boven stond toch echt dat de bussen hier 'ergens' zouden horen te zijn. Als weg 1 niet lukt, dan is er nog maar 1 smaak over en moet ik weg 2 kruip-door-sluip-door tussen de hekken om wie weet toch bij de bussen te komen. De tijd schrijdt voort en mijn bus nog op tijd halen.....ik vrees van niet. Als ik eindelijk 2 bussen zie staan en ook nog 401 erop doe ik toch maar een stapje erbij. Nog voor ik mijn mond open kan doen om de chauffeur te vragen of dit echt de juiste bus is hoor ik.....héeeeeee Anitaaaaaaaa
Ja, ik ben goed. Dit is wel een heel bekende stem.
Ik bliep mijn kaartje voor de lezer en de bus vertrekt meteen. Een stiefkwartiertje later staan we op de Lekdijk West in Vianen. De weg naar Zas en Fratsen is snel gevonden, onder de weg door en dan de 5e links of zoiets. Iets met het koningshuis. Dat had ik thuis al opgezocht.

In het centrum van Vianen is de kerk open en er lopen mensen naar binnen. We kijken elkaar aan, zijn vroeg genoeg en zeggen; Zullen we? Ja dus, waarom niet! We lopen achter de keurig geklede mensen aan de kerk in. Staat er een ontvangst comité. De burgemeester van Vianen in vol ornaat, met ambtsketting, en nog een aantal belangrijke personen. Er worden handjes geschud en wij gaan als vanzelf mee in deze ceremonie. Er blijkt een klokkenluidersgilde bijeenkomst te zijn vandaag. De kerk is dus alleen open voor genodigden. Ondanks dat wij geen genodigden zijn krijgen we wel een warm onthaal. We maken een praatje, vertellen dat we Pelgrims zijn en voor Santiago aan het Wad nu in Vianen starten.

De burgemeester en zijn gevolg vinden het prachtig, ze kenden het fenomeen niet, maar waren zeer belangstellend. Een van de medewerkers gaat op zoek naar een stempel voor in ons Pelgrimspaspoort en ondertussen verteld de burgemeester ons over het graf van Reinoud III van Brederode en zijn echtgenote Philippote van der Marck. Hij neemt ons mee naar het imposante dubbeldeks praalgraf in deze kerk. Een enorm praalgraf waar bovenop de twee (gebeeldhouwde) lichamen liggen van eerder genoemde personen. Onderop een (gebeeldhouwd) lichaam in verre gaande staat van ontbinding. Best luguber om dit zo in een kerk te zien staan.

Inmiddels is de persoon die de stempel ging zoeken terug met een stapel kaartjes met daarop de stempel. We mogen zelf de kleur uitkiezen. Geel voor Santiago aan het Wad is toch wel heel toepasselijk. We bedanken beide heren voor hun aandacht en inspanning en verlaten de kerk. Wat een bijzonder begin van onze Santiago aan het Wad tocht vandaag.

Zas en fratsen is gauw gevonden, daar zijn al een aantal deelnemers aanwezig voor de tocht voor vandaag. Even later zijn we allemaal compleet. Door de regio commissie worden we getrakteerd op koffie / thee met wat lekkers. Als de serverster zegt dat er worteltjes taart op het menu staat kan ik met moeite een lachkriebel onderdrukken. De man naast mij had dezelfde gedachte.....Konijntje, bakker, worteltjes taart.....vies hé? Heel flauw maar dat is het eerste wat opkomt als iemand mij vraagt of ik worteltjes taart wil. De cheesecake sprak mij toch ietsje meer aan. En smaakte meer dan

voortreffelijk. Na de koffie met zijn we met 14 mannen en vrouwen gestart en lopen we vandaag naar Culemborg. Voor het café krijgen we nog wat uitleg, bewonderen we de Bourdon. Er hangt een kaartje aan met een hele mooie tekst erop die door vele deelnemers eerst nog even op de foto gezet wordt. Door de leuke straatjes van Vianen lopen we naar de uiterwaarden. We zijn nog maar nauwelijks op weg als een oldtimer ons wil passeren. Het was echt even wie bekijkt nu wie. Want ook wij trekken met de Bourdon voorop en zoveel kleurrijke wandelaars behoorlijk de aandacht. De oude auto deed ook vele harten sneller kloppen. Even een praatje over en weer en beiden weer snel verder.

Als snel wordt het landschap opener. Zijn er magnifieke uitzichten, varen er grote boten voorbij en banjeren we heerlijk langs het water. St. Clara doet vandaag haar uiterste best om er een prachtige wandeldag van te maken. De temperatuur loopt zo hard op dat er al snel jassen uit gaan en we heerlijk op ons t-shirt kunnen genieten van de warme zonnestralen.

Er wordt veel gepraat onderweg. Mooie verhalen, interessante gesprekken. Wie, hoe, wat, waarom mee doen aan Santiago aan het Wad. 1^e x, of al vaker meegelopen? Daar begint het meestal mee en voor je het weet neemt een gesprek een wending die vooraf niet te regisseren valt. Heel boeiend allemaal. En ondertussen natuurlijk ook gewoon genieten van de prachtige natuur. Het vogelrijke gebied. De foeragerende rotganzen die onze aanwezigheid eigenlijk maar niks vonden en en masse het hazenpad kozen. Om vervolgens even later toch weer neer te strijken in het weiland. Mooi om te zien.

We lopen naar Fort Everdingen. Dit fort is deel van de nieuwe Hollandse Waterlinie. Een fort met een rijke geschiedenis. Op dit moment is er een brouwerij in gevestigd. Op het grote plein voor het fort nuttigen wij onze lunch. Heerlijk in het zonnetje genieten we van deze welverdiende rust.

Na deze pauze duiken we weer de uiterwaarden in nu richting Culemborg. Supergaaf als een van de deelnemers het Ultra lied inzet. Zo leuk om het weer even mee te kunnen zingen. Het hoort er wat mij betreft in elke wandeling bij. Het refrein is zo heerlijk mee te zingen. Altijd leuk om te merken dat er toch wel een aantal mensen in de groep zijn die het lied een beetje kunnen meezingen. Hoe meer zielen hoe meer vreugd. Gewoon elke keer inzetten dan komt het vanzelf. Als we in juli in Santiago aan het Wad zijn kent iedereen het.

De grond is hier een stuk drassiger dan voor de pauze. Af en toe lijkt het net op slik trappen langs de kust bij Friesland. Toch een beetje Santiago aan het Wad maar dan in de polder. Onze beenspieren worden hier flink aan het werk gezet. Iedereen blijft gelukkig op de been en overleefd deze uitdaging zonder al te modderig te worden.

Deze krachttoer heeft er wel voor gezorgd dat we nog maar een half uurtje tijd hadden voor de rondleiding in het stadhuis van Culemborg. Elisabeth heeft ons in sneltempo meegenomen door het oude stadhuis en er de hoogtepunten uit de geschiedenis laten zien en erover verteld. Ontzettend leuk als afsluiting van deze prachtige wandeling. De grappige 3d briljetjes die ons een verrassing in de trouwzaal opleverde waren de spijker op z'n kop. Lachende smileys en hartjes waren er te zien in de lampen van de trouwzaal als je zo'n briljetje opzette. Veel meer hoeft ik er eigenlijk niet aan toe te voegen, want dat we vandaag met lachende gezichten en de zon in ons hart deze wandeling hebben gelopen is overduidelijk. We strijken met z'n allen nog even neer op het dichtstbijzijnde terras voor we allen huiswaarts keren. Een mooie gewoonte om deze wandelingen mee te eindigen. Even nog met z'n allen nababbelen en een drankje doen.

Dank je wel regio Utrecht – Rivierenland voor de gastvrijheid en natuurlijk voor de traktatie aan het begin van de wandeling, dank je wel Elisabeth voor het organiseren en begeleiden van deze mooie Santiago aan het Wad tocht van Vianen naar Culemborg. Dank jullie wel deelnemers. Ik heb met veel

plezier deelgenomen aan deze prachtige wandeldag. Ik heb genoten van jullie verhalen, jullie aanwezigheid, de gezelligheid, en de saamhorigheid. Graag tot ziens bij één van de vele wandelingen die nog gaan komen.

Buen Camino
Ultreia Ultrera